

отъ амвона, единъ отъ слушателитѣ се приближилъ до него и му казалъ: Проповѣдята ви бѣше много хубава. Поздравявамъ ви. — Това го зная, казаха ми го преди да слѣза отъ амвона. Сега бихъ желалъ да зная, колко души се обърнаха къмъ Бога следъ моята проповѣдь. Искамъ да зная, на колко души се отвориха сърдцата и кеситѣ. Да харесвате само една проповѣдь, безъ да е направила нѣкакъвъ превратъ въ васъ, това е все едно да отидете на банкетъ, да чукате чашитѣ си и да пиете наздравица за българския народъ. Вие пиете за здравето и благоденствието на българския народъ, но всичко влиза въ вашитѣ стомаси. Така не се помага на народа. За предпочитане е, Богъ да ви намѣри по домоветѣ на бедни и страдащи, на които помагате, отколкото да бждете първи на черква. Бждете първи при страдащитѣ, а последни въ черквата. По-добре е да бждете праведни предъ Бога, а безвѣрници предъ хората, отколкото — праведни предъ хората, а грѣшни предъ Бога.

Младото поколѣние се нуждае отъ новъ моралъ, отъ нови възгледи за живота, отъ нови педагогически принципи. Едно трѣбва да се знае: не можете да предадете на хората това, което нѣмате въ себе си. Колкото и да имъ говорите за моралъ, за любовь, за право, ако не носите тия нѣща въ себе си, тѣ нищо не могатъ да възприематъ. Могатъ да ви слушатъ, да се възхищаватъ отъ цвѣтистата ви речъ, но като свършите, ще кажатъ: Нищо не ни даде